

יהודה דואניס מנחה מדריך שחקנים כמתאם אינטימימיות על הסט. "למען שיתוף פעולה ואמון הדדי"

מהפכת MeToo נייערה כמה מהדפוסים הכי מקובעים בהוליווד: האקדמיה לקולנוע מתחמשת ביותר נשים, טקס האוסקר משתנה בזכות אוכלוסיות שהודרו, ולאחרונה גם נולד תפקיד חדש: "מתאמי אינטימימיות" - מפקחים שנמצאים על הסט בעת צילומים של סצנות אינטימימיות • נשיאת איגוד השחקנים: "תפקידנו לוודא שכולם ירגישו מעתה בטוחים בכל סיטואציה"

ימימות המשגיחה

דודי כספי, לוס אנג'לס

סיפרה כי חשה שנכפתה עליה, לא הופיעה כלל בתסריט והובאה לירידעתה רק בבוקר יום הצילומים עצמו. אפילו שרון סטון נותרה מתומת בתום הקרנת הבכורה של "אינסטינקט בסיסי" מ-1992, כשצפתה בסצנת פישוק הרגליים המפורסמת שלה בחודר החי קירות, שצולמה מזווית קרובה וחושפנית בהרבה משי ציפתה. בתגובה סטון בחוקה בפניו של הבמאי, פול ורהובן, וסיננה לעברו בזעם: "הלוואי שהיית הגון מספיק לתת לי לצפות בסצנה הזאת לברי, קודם". למרבה השמחה, בהוליווד מודל 2020 מקרים כאלה הופכים אט-אט לטאבו בשנתיים האחרונות המושכים בחוטים נדרשים יותר ויותר לסוגיות דוגמת שוויון הזדמנויות במקום העבודה, שוויון שכר בין גברים לנשים ומדיניות בסיסית שלא תסבול כל התנהגות בלתי נאותה. התעשייה, שעסוקה בבנייה מחדש של הקוד האתי ובהצבת חוקים ברורים בעידן שאחרי פרוץ גל MeToo, עושה הכל כדי להבטיח ששחקנים יחששו בטוחים בסביבת העבודה שלהם, גם ברגעים החושפניים ביותר שיש.

שחקנים נשאלים בראיונות על סצנות אינטימימיות שבהן כיכבו, הם משיבים בדרך כלל באתון קלישאות. "הבמאי ראג שההרגשה באותן קלישאות", "הצוות פינה את הסט כדי להבטיח פרטימיות", "הסצנה נערכה בצורה אמנותית", וכמוכן - "העירום היה עשוי בטעם טוב". אלא שההיסטוריה של הוליווד רוויה בלא מעט שחי קנים, ובעיקר שחקניות, שנותרו עם צלקת נפשית, רגע אחרי שהבמאי צעק "קאט", בעקבות סצנות שבהן השתתפו שלא לשביעות רצונם. נטלי פורטמן, למשל, הודתה בעבר שהיא מתחרה טת ש"פעלה בניגוד לתחושת הבטן שלה" והצטלמה בעירום מלא לוסט "מלון שבלייה" של ווס אנדרסון מ-2007. "כסוף נותרה ממנו רק סצנת מין שזמינה לצפייה באתרי פורנו", סיכמה בצער.

מריה שניידר סתבה שנים של טראומה בעקבות סצנת המין הנועות במיוחד שלה עם מרלון ברנרו בסרט "הטנגו האחרון בפריז" של הבמאי האיטלקי ברי רדרו ברטולוצ'ו, מ-1972. הסצנה המדוברת, ששניידר

צילום: Craig Lawrence

יערית דור

יערית דור, מתאמת בסדרות: "תפקידנו לדאוג שבצילומים הכל יישאר נקי ובגדר הדמיה בלבד. שהסט יהיה סגור רק למי שאמור להשתתף בסצנה הרגישה. לא באנו להעמיד מחיצה בין הבמאי לשחקנים, אלא כדי להכין את הסצנות מראש"

צילום: איתי

גבריאל קרטריס

גבריאל קרטריס, נשיאת איגוד השחקנים בארה"ב: "הוליווד עוברת כעת רפורמה רצינית. לפני שנתיים גרמנו לאדמה בתעשייה לרעוד, והרעש הגיע לכל קצות תבל. מה שיוצר כותרות אצלנו משליך גם על שאר החברה, והשינוי מידבק"

ממאמציה של הוליווד לחשב מסלול מחדש במציאות של עידן MeToo.

האקדמיה האמריקנית לקולנוע, למשל, למדה את לקח מחאת ה"אוסקר כל כך לבן" מלפני ארבע שנים, וצירפה לשורותיה מאות חברים חדשים, בדגש על נשים, מוצאים מגוונים וחתך גילים צעיר יותר. הכל כדי לנער את האבק מהמוסד הוותיק, שנלחם להישאר רלוונטי מול רוחות השינוי המתגברות.

אפילו ערב פרסי האוסקר עובר טלטלות, לנוכח הדעיכה ההדרגתית בעניין שהוא מעורה. הטקס ה-92, שיתקיים בלוס אנג'לס בלילה שבין ראשון לשני, יהיה המוקדם ביותר שנערך אי פעם (באופן מסורתי הוא משודר בסוף פברואר או בתחילת מארס) – קרוב יותר לטקסי גלובוס הזהב והגרממי. כך מקווים המפיקים שיישמר המומנטום ותמוקסם החשיפה.

גם העיסוק בוותח המועמדים השנה גבה השקנת הבריטית סינתיה אירבו היא הנציגה היחידה מהקהילה השחורה, אף שהמועמדות שלה כפולה – בקטגוריית השקנת הראשית על הופעתה ב"הארייט: הדרך לחופש" ובקטגוריית השיר המקורי, על השיר מהסרט שהיא חיברה ומבצעת בעצמה (היא תשיר אותו גם בטקס).

***

סוגיה בוערת אחרת היא חוסר הייצוג המסורתי לנשים במאיות. ב-92 שנות הטקס היו מועמדות לפי סלון הבימוי חמש נשים בסך הכל, ומהן נרשמה זוכה אחת – קתרין ביגלו על "מטען הכאב" מ-2009. הבמאית גרטה גרוויג, שהיתה מועמדת בקטגוריה לפני שנתיים על "ליידי בירד", ביימה השנה עיבוד לרובי מן האייקוני של לואיזה מיי אלקוט, "נשים קטנות", שמועמד בשש קטגוריות, כולל הסרט הטוב – אבל מקטגוריית הבימוי היא נעדרת.

"היתה הנחה מוטעית שהשינוי יגיע מהר יותר, אבל צריך לזכור שמדובר בסדרי עולם של עשרות שנים, לכן יידרשו עוד 10-15 שנים לאמוד את ההשפעה האמיתית של המהפכה", אומרת מליסה סילברסטיין, שהקימה ב-2007 את האתר "נשים והוליווד" כיוזמה חברתית לחינוך, להעצמה ולהגנה על מקומן של נשים במאבק למען שוויון מגדרי בתעשיית הסרטים. "אין ספק שחוסר ייצוג מספק לנשים במאיות וליוצרים ממגוון אתני, בטח במועמדות לטקסים הגדולים. אנחנו מתקדמים באיטיות במאבק לשינוי".

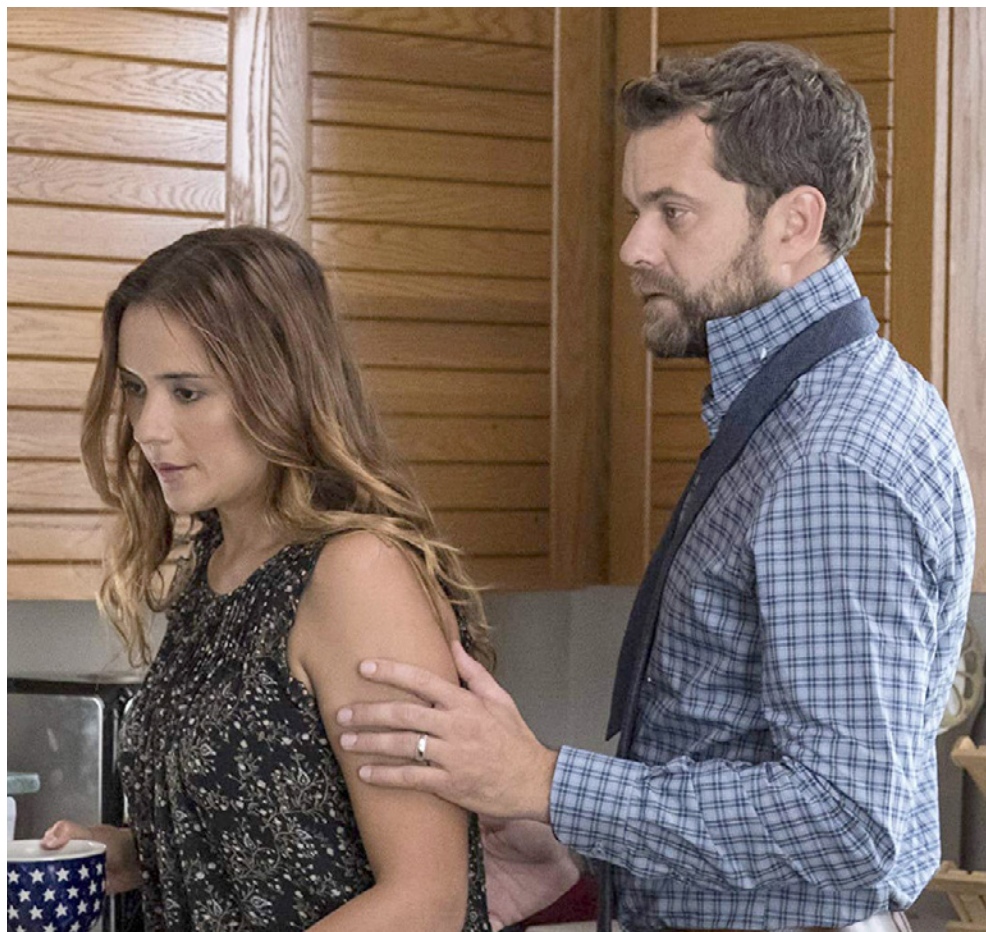
האקדמיה גם נדרשת בשנים האחרונות לעבות את שורותיה ביותר נשים. כיום מהוות הנשים 32 אחוז מתחרי הגוף הזה, שיפור מסוים בהשוואה למצב ששרר לפני שלוש שנים, אז עמד הנתון על 25 אחוז. במסגרת הרפורמות הושם לאחרונה דגש על הזמנת נשים ובני מיעוטים שבאופן מסורתי הודרו מהחברות באקדמיה. "השינויים הללו יטו לטובה את דפוסי ההצבעה", אומרת סילברסטיין. "יוצרת האנטומיה של גריי", שונדה ריימס, היא דוגמה לאישה שחורה מצליחה בהוליווד, שחרתה על גלגלה לשלב יותר נשים ומיעוטים בהפקותיה. זאת הנורמליזציה שבה צריך להתמקד.

יש סיבה להיות אופטימיים?

"בהחלט. השינוי שחל בשנותיים האחרונות ביסודות התעשייה מלמד שיש רצון ופוטנציאל לשינוי מרחיק לכת. בעבר אלה נושאים שטואטאו מתחת לשטיח.

"כששומעים על יותר מתאמי אינטימיות, על אכיפה של חוקי ההטרדה המינית ועל הבמה שניתנת כיום לנשים להיחשף אם נגרם להן עוול – בהחלט יש סיבה לאופטימיות. פעם היו מתייחסים בניטול לנושאים הללו, בתירוץ ש'ככה העסק פועל'. עכשיו הכל משתנה לנגד עינינו. אנחנו בפרשת דר-כים בין העבר לעתיד, ולא ייתכן המשך השליטה הגברית והלבנה בעמדות המפתח. זה לא סרט, אלו הם חיינו".

dudic@israelhayom.co.il

סצנה מהסדרה "הרומן". דואניס: "אנחנו פועלים שמקרי פגיעה וחרטה על הסט יהיו נדירים"

האינטימיות הראשונה בווסט אנד, כשייעצה לעיבוד של המחזה "מותו של סוכן", שבו כיכב השחקן ווגדל פירס ("הסמויה"). לצד עבודתה בתיאטרון היא משתתפת במתאמת אינטימיות בהפקות טלוויזיה בריטיות שמצטלמות ברחבי אירופה.

דור, שהגיעה ללונדון מגבעת אלה לפני 12 שנים, עברה הכשרה אצל אלישה רודיס, מתאמת האינטימיות המרכזית של HBO, ובהמשך הקימה מכון להכשרת מתאמים כמוה בכריטיניה.

"אני לא מגיעה לסט כדי להגן על ההפקה מפני תביעות, כי אני לא עורכת דין. כמתאמת, האחראיות שלי היא לדאוג לביטחונה האישי של השחקן. אף אחד לא מגיע לעבודה כדי לעשות סקס עם אדם מקרי שמביאים מולו, ולכן צריך לדאוג שהכל יישאר נקי ובגדר הדמיה בלבד. אנחנו דואגים שהסט יהיה סגור רק למי שאמור להשתתף בסצנה הרגישה. חשוב לה בין שאנחנו לא שם כדי להעמיד מחיצה בין הבמאי לשחקנים. אנחנו נמצאים על תקן כוריאוגרפיה אינטימית, להכין את הסצנות מראש ולדאוג לכל מה שהשחקנים צריכים".

למקצוע המתאם יש ביקוש גם בארץ?

"ככל שאני יודעת, עדיין לא, אבל זה לא אומר שאין עניין. עכשיו אני פועלת עקרונית להרים אירוע בארץ, שיסביר את הנושא ויענה על שאלות. צריך לגלות גמישות לאופן שבו כל תעשייה מקרית פועלת".

בישראל התקציבים דלים ולוחות הזמנים מוגבלים.

"מה לעשות, יש דברים שאי אפשר לעשות בהם חצי עבודה. שחקנים ישראלים בחו"ל נדהמים מהעבודה מול מתאם אינטימיות, כי הם לא מכירים דבר כזה בארץ. כשאני מציגה בפני שחקנים במדינות זרות את שיטת התיאום שדואגת להם – הם כבר לא מוכנים לחזור לאחור. אני חושבת שברגע שתהיה סדנה מתאימה בארץ, תיאום האינטימיות לא יישמע כמו תפקיד מצ'וקמק ומומצא, אלא כזה שמבוסס על צורך. אי אפשר כך סתם להכניס לעלילה שחקנים מתגפפים. תסריטאים צריכים להביא את זה בחשבון כבר בשלב הכתיבה. המטרה היא להגיע למצב שיעניק בסופו של דבר יותר חופש בצילומים, ולא הגבלה".

הטמעת מתאמי האינטימיות, הקריאות לצמצום פערי שכר מופרזים בין גברים לנשים והגברת המאבק לשוויון הזדמנויות בתעשייה – כל אלה הם חלק

איפה למצוא כאלה. אבל לאחרונה זה משהו שמ' תפשט כמו אש בשרה קוצים", מספרת בלומנטל, שבשנה החולפת ייעצה לסדרות דוגמת "הרומן", "המדריך לרוצח" ו"אופוריה" – הגרסה של HBO לסדרה הישראלית (לדבריה, היא מנועה חוזית מלפ"רט דוגמאות מעבודתה). "כיום אפשר למצוא דרישה רשמית לנוכחות של מתאם אינטימיות כסעיף בחוזה של טאלנט, אבל לשמחתי, אנחנו נשכרים ממילא על ידי חברת ההפקה".

מהן הדרישות המעשיות לשמש מתאם אינטימיות?

"זה מקצוע די חדש, שהתחיל לצבור תאוצה ב-2018, וההכשרה נעשית אצלנו או בגוף דומה בניו יורק. מדובר בהכשרה שבנויה כמו קורס בקולג' וני משכת שישה חודשים, מתוכם 50 שעות של הכשרה מעשית בכיתה. יש רשימת קריאה חובה ושיעורי בית. בשלב מתקדם של ההכשרה התלמידים מתלווים אלי לסט צילומים, לראות מקרוב איך הכל מתבצע".

יש צורך בהיכרות מוקדמת עם התעשייה?

"לא, וזה דווקא יתרון שעוזר בהמשך הדרך. יש כאלו שמגיעים עם רקע בטיפול זוגי, אבל גם זה לא נחשב להכרחי. היו לי תלמידים עם אפס היכרות וניסיון, שהפכו לאנשי מקצוע מצוינים".

איך את רואה את התחום הזה בעתיד?

"אני מעריכה שבתוך כמה שנים נהפוך לחלק בלתי נפרד בכל הפקה. הוליווד עושה מאמץ כן להיות ערה יותר לסוגיות רגישות. לאחרונה אני מתחילה לראות גם מתאמי אינטימיות שמתמקדים בהיבטים ספציפיים יותר, למשל עניינים שקשורים לקהילה הלהט"בית, לטרנסג'נדרים ולזהויות מיניות שבעבר לא קיבלו ביטוי. ייצוג אותנטי הוא ערך שיוצרים רבים שואפים אליו יותר מאי פעם".

***

לא רק הוליווד. גם תעשיית הבידור הבינלאומית החלה ליישר קו ולהגביר את הדרישה למתאמי אינטימיות. לפי ההערכות, פועלים כיום כ-150 מתאמים מקצועיים ברחבי העולם (רובם בארה"ב) – והתחום רק הולך ומתרחב.

יערית דור (35) החלה את דרכה כרקדנית בקבוצת המחול הלוונדונית של הכוריאוגרפית הישראלית חגית יקירה. בהמשך עברה לשמש במאית קרבות ותנועה בתיאטרון – עד שלאחרונה הפכה לבמאית

יהודה דואניס. "חשוב שלא ייחצו גבולות"

ארוכים בכל שנה, הנטל שהשחקן עלול לסחוב איתו לא ירפה ממנו. זה הופך את החוויה כולה לסביבת עבודה עוינת ומסוכנת פסיכולוגית, שבה השחקן מרגיש כלוא.

אם הבמאי מסרב לדרישות החשובות לשחקן, אתה מתוודך ביניהם?

"בהחלט. למעשה, זה אחד העקרונות החשובים של מתאמי אינטימיות – להיכנס לדינמיקה שמי תנהלת על הסט בין הבמאי, המפיקים והשחקן. אני עצמי הייתי שחקן, ואני מכיר את הרחף לרצות בכל מחיר. למשל, כשמצלמים סצנה אינטימית והבמאי מורה להסיר פריט לבוש, להיחשף יותר פיזית, אז מתוך מבוכה ופחד לסרב, וכדי לא להצטייר בעייתית, אתה עושה משהו שבסופו של דבר לא נוח לך איתו. זאת סיטואציה שמחובתי למנוע מבעוד מועד. לכן העבודה שלי מתמקדת בנייה של המשא ומתן המקדים בין הצדדים, להבטיח שהכל פתוח. במקרים רבים, עצם הימצאותי בסביבה מחזק את השחקן, והוא עושה דברים בתנאים שהוא עצמו מגדיר, מצב שקודם היה בלתי אפשרי. זה איוון שברירי ולא פשוט."

לדברי דואניס, אחד הסעיפים החדשים שהציגה הרפורמה של איגוד השחקנים הוא שכעת שמורה לשחקן זכות לחזור בו מההחלטה לחשוף חלקים מגוף פו – בכל שלב נתון. "גם אם השחקן מודיע בדיעבד שהוא לא מרגיש בנוח עם סצנה אינטימית בכיכובו, או עם האופן שבו הוא נחשף בה, יש לו הזכות לזמן דיון מחודש בעניין, עד לשביעות רצונו."

ואז הסצנה שצולמה נגזזת?

"פשוט חוזרים לשולחן המשא ומתן ובוחנים חלופות, בין שלצלם מחדש באופן אחר ובין שלהציב את המצלמות במיקום שונה, לעצב את התאורה מחדש או לטפל בסצנה בחדר העריכה. אם נדאג לחזרות נאותות ולליבון כל הסוגיות לפני שסצנה רגישה מצולמת, מקרי פגיעה וחרטה כאלה יהיו נדירים."

***

תחום התיאום האינטימי הולך ומתפתח בשנים האחרונות, ואפשר למצוא בו בעיקר נשים. לדברי דואניס, מדובר בתגובת נגד לנקודת המבט הגברית המיושנת והמקובעת בהוליווד.

"כיום אני מתאם סצנות אינטימיות מכל מיני סוגים, גילים, מגדרים והעדפות מיניות. ברגע שיוצאים מהקופסה, מתחילים להבין תפיסות שונות ועולם שלם של אפשרויות."

דואניס מרגיש שהדרישה הגוברת לנוכחות של מתאמי אינטימיות הפכה בשנתיים האחרונות לדרישה שת רגולציה מטעם איגוד השחקנים. "בשורה התחתונה, כולם רוצים להיות בטוחים ולספק לצופים אמנות ותשוקה – בלי להתפשר על ביטחונם של אף אחד. חשוב לציין שאני לא בא לסט על תקן שוטר משבית שמחות."

הצורך הגובר במתאמי האינטימיות הביא את אמנדה בלומנטל, מטפלת מינית ויועצת בענייני זוגיות, להקים לפני שנה בלוס אנג'לס את ההתאחדות לאנשי מקצוע בתחום האינטימיות – גוף חינוכי המייעץ בתחום ומכיר שיר מתאמים עתידיים. בלור מנטל היא בעלת תואר ראשון מאוניברסיטת דרום קליפורניה בלימודי התפתחות בני האדם ומדע ההדוקנות (גרוינטולוגיה), וכחלק משירותיה כמטפלת מינית היא מסייעת לקורבנות תקיפה מינית בתהליכי ההחלמה.

"עד לפני שנתיים-שלוש לא היו הגדרות מפורטות בכל הנוגע למתאמי אינטימיות, והפקות לא ידעו

קתרין ביגלו. מאבק לייצוג שוויוני צילום: אי.פי

אמין ככל האפשר על המסך. אם מדובר במשהו ססקי, קינקי, מלא תשוקה או שופע אהבה – מוכרחים להציג זאת באופן מקצועי ונכון, שיהיה מוסכם על כולם."

דואניס מביא דוגמה מעבודת המתאם: "ביימתי בניו יורק הצגה בעלת תכנים מיניים ואלימות, ושמעתי משחקנים חוויות שליליות שהם חוו בעבר, בעידן שבו עדיין לא הוקצה טיפול מיוחד ברגישויות הללו. בעקבות MeToo הגיעה התובנה שראוי להביא לסט מומחה לאינטימיות מינית, בדיוק כמו ששוכרים מורה למיומנויות לחימה, כדי שיעצו בבימוי סצנות אקשן. סצנת סקס היא כוריאוגרפיה פרטנית שנותנת רה תמיד לשיקול דעתם של הבמאים – שלא בהכרח עושים עבודה טובה."

"בהצגה שביימתי נכללה סצנה טראומטית ומורכבת של מין שלא בהסכמה, מה שזימן סכנה לפגיעה בגבולות האישיים שמציב כל שחקן לגופו. לכן דאגתי ליצור שיתוף פעולה פורה ואמון הדדי על הסט, לפתח שיח שיגדיר מה מוסכם על כל הצדדים ואיפה נחצה הגבול. זה תהליך איטי ומורכב."

איך, בעצם, נראית עבודת מתאם האינטימיות?
"אני מתחיל בשיחה עם הבמאי והמפיקים בנוגע לחזון שלהם, מה הם רוצים להוציא מסצנת מין כלשהי, כי בדרך כלל בתסריט מצוינת שורה פשוט טנית למדי, 'אז הם שוכבים'. לפעמים יהיה תיאור גנרדיווי מקדים בנוסח 'הם פורצים בסערה את דלת חדר השינה, מפשיטים זה את זה, מתנשקים בלהט ומשליכים את גופם למיטה'."

"אני דואג לשאול מה מידת העירום שהמפיקים והבמאי מעוניינים להציג, כמה מתוכו יהיה מפורש, עד לאן הם רוצים להגיע עם המחשת יחסי המין, כמה זוויות צילום הם צריכים לסצנה, וכדומה. מבחינה ריאליסטית, צריך להבהיר איך הסצנה משרתת את הדמויות ואת קו העלילה."

"השלב הבא הוא לשוחח עם השחקנים, להסביר להם מה היו המסקנות משיחותיי עם הבמאי ולשאול לרגשותיהם. להבין מיהם מה הגבולות שהם מבקשים להציב כנקודת התחלה. הם מוכרחים להיות מעורבים בכל שלב, משום שנוחות של שחקן תגרום לו לגלם את דמותו טוב הרבה יותר. כששחקן מרגיש שהוא בדיים טובות ובוטח באנשי המקצוע – הוא ילך עד הסוף."

איך נראית ההיערכות המי קדימה ברמה הפסיכולוגית?
"חשוב להבין איך שחקן מרגיש. אם שחקנים נפגעים פיזית בסצנה, אפשר לראות דם או פצע. אבל פצע פנימי או נגיעה בעצב רגשי חשוף קשה יותר לזהות. הנזק, לעומת זאת, עלול להיות הרסני עוד יותר. שחקן עלול לספוג טראומה מסצנה שפיגעה בו רגשית, או אם עשה משהו שלא הרגיש איתו נוח. אם מדובר בסדרה שמצטלמת חודשים

שלנו משליך גם על שאר החברה, והשינוי מירבק. כדוגמה לשינוי לטובה מביאה קרטריס את היחס לצילומי סצנות אינטימיות בעידן החדש. לדבריה, על הסט כיום יש "גורמים מקצועיים מוסמכים, שמשימ"תם לוודא ששחקנים ירגישו בנוח עם כל מה שנדרש מהם לעשות במסגרת תפקידם."

קרטריס, שמכהנת בתפקיד מ-2016, נוהגת לנסוע בעולם ולייעץ למקביליה במדינות שונות (לאחרונה, היא מגלה, ביקרה גם בישראל, לאירוע משפחתי). לדבריה, האיגוד מעורב היום יותר מאי פעם בניסוח "חוזי עבודה חזקים" לטובת חבריו, ופועל להרחיב את שוויון ההזדמנויות – ברגש על מגוון מגדרי ואתני. "תפקידנו להעניק לחברי האיגוד את רשת הביטחון המשפטית ואת הרשת הבריאותית שהם זכאים להן."

***

דווקא על רקע משפטו של המפיק המושמץ הארווי וויינשטיין, שמתנהל כעת בניו יורק ובמרכזו אישומים כבדים של תקיפה והטרדה מינית של יותר מ-80 נשים (14 מהן טוענות שנאנסו על ידיו), מעניין לבחון את ההשפעה המצטברת של עידן MeToo על הוליווד כולה, מעבר לעונשי ה"הדחה" הנודעים של השחקן קווין ספייסי, הקומיקאי לואי סיקי, המגישים מאט לאוור וצ'רלי רון, ועוד כמה בכירים בעולם הטל-וויזיה בארה"ב שסרחו ביחסם לקולגות או לכפופים להם. פרשת לאוור, אגב, שימשה השראה לעלילת

שרון סטון בסצנת החשיפה המפורסמת ב"אינסטינקט בסיסי". חשה שהבמאי רימה אותה

הסדרה "תוכנית הבוקר", בכיכובן של ג'ניפר אניס-טון וריס ווית'רספון.

ברו"ח השנתי הראשון שפרסמה תנועת MeToo באתר האינטרנט שלה בינואר, ושעוסק בסיכום שנת 2019, הודגש ש"התנועה קמה כדי להוקיע אלימות מינית בכל מקום, תוך הצבת אוכלוסיות רגישות ומפולות לרעה בראש סולם העדיפויות. אנו פועלים אסטרטגית למגר את תרבות מעשי האונס ולשנות את השיח כדי לייצר מרחבים מעצימים שיביאו לשינוי". ואכן, השינוי המסקרן ביותר שנרשם הוא בהנחיית תפקיד חדש יחסית על סט הצילומים, שנקרא "מתאם אינטימיות". בתמצית, זהו אדם שתפקידו הוא לראווג שהכל יתנהל כשורה בבימוי סצנות מיטה רגישות/טעויות.

יהודה דואניס (40), במאי פרסומות אינטראקטיביות זוכה אמי, בן להורים ישראלים בלוס אנג'לס, החל לשמש מתאם אינטימיות כבר לפני 13 שנים, הרבה לפני ההייפ סביב התפקיד. גם הוא מסכים שגל MeToo היה זרז עצום בהתפתחות המקצוע.

"מאז אוקטובר 2017 הוכתבה לתעשיית הבידור מציאות חדשה, שהצריכה שינוי רציני. מאז ומתמיד הרצון המשותף הוא לגרום לאספקט המיני להיראות

יהודה דואניס, מתאם אינטימיות: "אם שחקן נפגע פיזית בסצנה, אפשר לראות דם. אבל נגיעה בעצב רגשי חשוף קשה לזהות. הנזק, לעומת זאת, עלול להיות הרסני. זה הופך את החוויה לסביבת עבודה מסוכנת ועוינת, שבה שחקן מרגיש כלוא"

אמנדה בלומנטל, יועצת על הסט: "אני מעריכה שבתוך כמה שנים נהפוך לחלק מכל הפיקה. הוליווד עושה מאמץ כן להיות ערה לסוגיות רגישות. אני רואה לאחרונה מתאמים שמתמקדים בצורכי אוכלוסיות וזהויות שבעבר לא קיבלו ייצוג אותנטי"